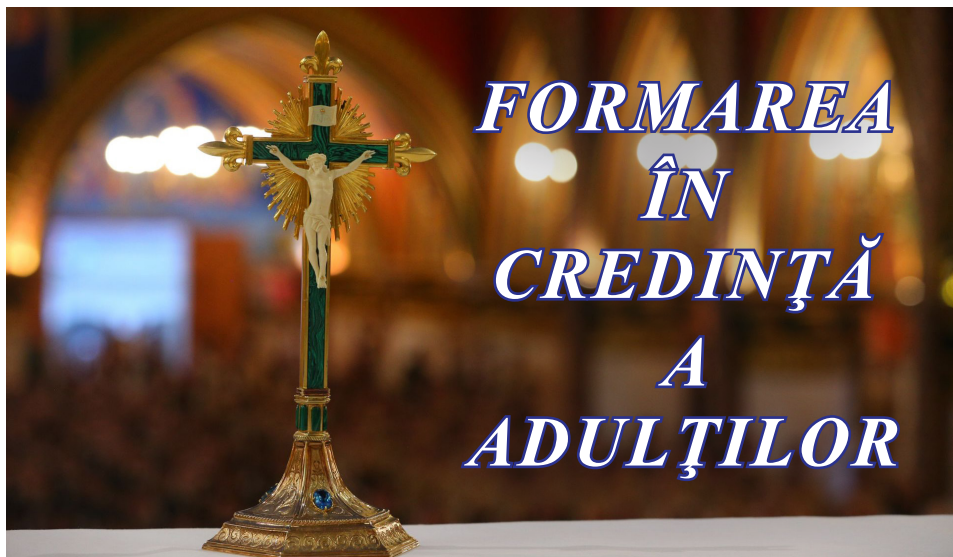

FOAIE PAROHIALĂ OCTOMBRIE 2017

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

FORMAREA ÎN CREDINȚĂ A ADULȚILOR

Au trecut două mii de ani de când Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său, pe Domnul nostru Isus Cristos, pe pământ, și totuși există încă atâta foame de Dumnezeu, există atâta lipsă de cunoaștere a Scripturii, a celor sfinte, în general.

Sfântul Petru, în prima sa Scrisoare, ne îndeamnă: „Dimpotrivă, sfințiți-l pe Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră...” (1Petru 1,3-15). Noi, creștinii care venim poate duminică de duminică la biserică, știm totul despre credința noastră? Oare nu avem încă mare nevoie să învățăm, să ne informăm, să ne completăm cunoștințele despre credință? Nu avem încă mare nevoie să-l cunoaștem pe Dumnezeu? Nu avem nevoie să ne cunoaștem mereu mai bine credința?

Isus ne-a spus: „Voi sunteți lumina lumii, voi sunteți sarea pământului”. Cred că ar trebui să ne întrebăm, fiecare în parte, la modul cel mai serios: „Câtă lumină răspândesc în jurul meu? Ce fel de gust dă comportamentul meu în familie, la muncă, între prieteni și vecini, în societate?”. Lumea în care trăim nu este atât de puțin bună și din cauza mea, pentru că nu am fost un bun creștin, pentru că nu am fost un om adevărat?! La biserică, o oră pe săptămână, și apoi??? În afara bisericii, cum sunt? Sesizează cineva lumina din mine, gustul bun

al sării din mine, din comportamentul meu, din viața mea? **Ce fel de tată și soț sunt? Ce fel de mamă și soție sunt? Ce fel de tânăr, tânără sunt? Sesizează, știe cineva că sunt creștin, așa cum spune cântecul: „Suntem noi sare pentru lumea aceasta? În întuneric suntem noi lumini? Trăim cu Domnul în vorbe și fapte, să știe lumea că suntem creștini?”.**

Ca să corespundem cât mai bine chemării noastre de adevărați creștini este nevoie să ne formăm mereu și să ne lăsăm formați, prin rugăciune, prin sacramente, ascultând Cuvântul lui Dumnezeu și explicarea lui la predică, dar, mai ales – și acesta este mesajul Foi parohiale din această lună – **este nevoie să fim catehizați, avem nevoie de o formare permanentă.**

Gândirea și mentalitatea noastră este aceea că doar copiii și tinerii trebuie să meargă la cateheză; noi, cei mari, adulții, nu mai avem nevoie de cateheză, noi știm suficient, știm totul! Aceasta este greșeala capitală a adulților! Socrate spunea: „Știu că nu știu nimic, dar știu că pot ști mai mult decât știu!”. Atenția și grija noastră, a preoților, trebuie să se îndrepte și către adulți. Așadar, **trebuie să-i catehizăm mai ales pe adulți, pe cei mari, pe tați și pe mame, pe bărbații și femeile timpurilor în care trăim, trebuie să-i catehizăm pe adulții din parohiile noastre.**

Dacă privim în istorie, vedem cum în timpurile de criză ale omenirii, când apărea o plagă, o molimă, autoritățile se mobilizau, făceau planuri de acțiune pentru înfrângerea și distrugerea plăgii, a molimei. Același lucru trebuie să-l facă astăzi și Biserica, și noi, cei care o constituim: să ne mobilizăm, să luptăm pentru a îndepărta necredința și, mai ales, indiferența religioasă din mijlocul comunităților noastre și al societății; numai așa lumea poate deveni mai bună.

O plagă perfidă lovește cu insistență și cu efect mortal asupra multor creștini, cu rezultate cu adevărat îngrijorătoare, vizibile până acum, amenințări și mai cumplite plutind la orizontul zilelor și al anilor ce urmează. Plaga, după cum probabil ați observat, are multe simptome îngrijorătoare: - din multe motive practice, ateismul; - în multe practici actuale, relativismul moral sau, pur și simplu, lipsa de moralitate; - în problemele ce țin de legea morală naturală și de conștiință, o tot mai mare desensibilizare – o apatie morală; - în ceea ce ține de binele fundamental al omului, de relațiile sociale și de solidaritate, o tot mai mare dezumanizare și răceală.

Părinții nu mai știu să le răspundă copiilor la întrebările referitoare la credință, nefiind suficient de instruiți; nu-i mai însoțesc, în multe situații, la ora de Religie, la Sfânta Liturghie duminicală. În multe situații, mijloacele moderne de comunicare, distracțiile au luat locul lui Dumnezeu. Instituția familiei este mai atacată ca niciodată; divorțurile, chiar printre catolici, s-au înmulțit; starea de concubinaj a devenit normalitate. Sfârșitul de săptămână nu mai este Ziua Domnului, ci Week-end, și mulți creștini, chiar catolici, stau departe de Dumnezeu, Creatorul și Mântuitorul tuturor.

În *Scrisoarea Pastorală* dată de Conferința Episcopilor catolici din România, la 20 septembrie a.c., se spune: „Cu spirit profetic, vizionara de la Fatima, sora Lucia dos Santos, în 1981,...scrisa: „**Bătălia finală dintre Dumnezeu și împărăția satanei va fi pentru căsătorie și familie**”.

Sfântul Paul scrie în *Scrisoarea către Romani*: „De fapt [...] ei nu se pot scuza. Căci, deși l-au cunoscut pe Dumnezeu, ei nu l-au preamărit ca Dumnezeu și nu

i-au adus mulțumire, ci au rățăcit în cugetări inutile, iar inima lor nechibzuită s-a întunecat. Pretinzându-se înțelepți, au înnebunit și au înlocuit gloria Dumnezeului nepieritor cu imitația chipului omului pieritor, al păsărilor, al patrupedelor și al reptilelor. De aceea i-a lăsat Dumnezeu pradă necurăției, în voia poftelor inimii lor, așa încât își necinstesc singuri trupurile. Aceștia au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună: au cinstit și au adus cult creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci. Amin!” (Romani 1, 20-25).

Sfântul Paul scria despre o lume pre-creștină, responsabilă în fața lui Dumnezeu datorită legii morale naturale pe care El i-a dat-o. Noi însă asistăm la degradarea și decăderea unei lumi care îl cunoaște pe Cristos și Evanghelia Sa! Vedem o respingere culturală nu doar a legii morale naturale, ci și a legii morale revelate.

Cât de întunecate sunt aceste vremuri! Dar nu este suficient doar să deplângem vremurile actuale, ci este imperios necesar să facem să se audă răspunsul nostru de creștini catolici trimiși să evanghelizeze lumea. Cine pe cine evanghelizează? Dacă aruncăm o privire atentă împrejur ne dăm seama că lucrurile nu merg în direcția bună. Noi pierdem teren, în timp ce răul avansează. Categorie, nu ne îndreptăm spre un final fericit!

Biserica nu trebuie să predea lumea „revoltei răului”. Biserica a fost trimisă „să facă ucenici”. Biserica pare însă moleșită – asemenea ucenicilor care moțâiau în timp ce Isus se ruga în agonie, în Grădina Măslinilor – incapabilă să citească semnele timpului. Ca Biserica, abia reușim să îi evanghelizăm pe cei care sunt ai noștri, în ciuda îndemnurilor înflăcărate pentru o „nouă evanghelizare” adresate de ultimii Pontifi. Vedem prea puțin zel în această direcție, însă constatăm o amorteală, o lipsă de entuziasm, o continuă concentrare pe interesele parohiale locale, fără a răspunde la nevoile disperate ale lumii din afara parohiei.

Există totuși o lume în afara parohiei. O lume care își pierde moralitatea, cultura, sensibilitatea umană, demnitatea umană. Este o lume a ateismului practic, pierdută în relativism moral, îmbătăită de materialism, pierdută în pustiu, fără adevăr sau iubire. Iar în cadrul parohiei ce facem? Ce vizează întâlnirile noastre periodice și ce realizăm cu ele?

Trebuie să ne trezim! Trebuie să ne punem în mișcare și să facem ceea ce Isus a trimis Biserica să facă: „Faceți ucenici!”. Trebuie să reinnoim în noi sentimentul înflăcărat al Sfântului Paul, care exclamă: „Vai mie dacă nu vestesc Evanghelia!” (1Cor 9,16), fiind conștient de faptul că cel care l-a întâlnit cu adevărat pe Cristos nu poate să îl păstreze pentru sine, trebuie să îl vestească.

Adulții sunt chemați, conform vocației lor laicale, să participe „deplin, conștient și activ” la liturgia Bisericii. Ei sunt chemați la o trăire deplină și personală a acestei liturgii în lumea seculară. **Nu putem să dăm lumii ceea ce nu avem în inimile noastre; nu putem să dăm mărturie despre ceva ce nu înțelegem sau de-a dreptul nu cunoaștem. Nu putem să ne creștem copiii într-o credință pe care nu o înțelegem și nu o iubim. Nu putem să aducem lumină în această cultură întunecată dacă noi abia vedem. Trebuie să ne cunoaștem credința, crescând în înțelepciune și în har de-a lungul întregii noastre vieți.**

ANUNȚURI

Sâmbătă, 7, și duminică, 8 octombrie, va avea loc o nouă ieșire la Mă-năstirea Călugărilor Carmelitani de la Cioflăceni (Snagov). Scopul? Să încercăm să facem din Parohia noastră o familie de familii și împreună să o lăudăm pe Sfânta Fecioară Maria, Regina Sfântului Rozariului! Înscrierile se fac la Biroul parohial!

Duminică, 29 octombrie, la Sfânta Liturghie de la ora 11.00, va avea loc SĂRBĂTOAREA FAMILIILOR. Soții care anul acesta împlinesc o cifră rotundă de la celebrarea căsătoriei lor, adică: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50... de ani și doresc să fie binecuvântați cu acest prilej, sunt îndemnați să participe la sărbătoare. Pentru detalii și înscrieri vă așteptăm la Biroul parohial!

Programul religios al parohiei

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7.00; 8.00 și 18.00.**
- sâmbăta, la orele **8.00 și 18.00.**
- duminica, la orele: **9.00; 11.00; 18.00.**

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la orele: **8.15; 10.15.**

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18.00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8.00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17.00.**
- în fiecare primă vineri din lună, după Sf. Liturghie de la **ora 18.00**, și duminica, de la **ora 17.30.**